

เพศกับกิเลส

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๔

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองคาคต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

คฤหัสถ์เพศฆราวาส เพศนักบวช เพศมันเป็นเพศ เพศนี้มันคุ้มภัยได้อย่างหนึ่ง แล้วเป็นสมมุติ เวลาเรามีปัญหากัน บวชพระนี่เขาจะให้ภัยกัน นี่เพศมันคุ้มภัยอย่างนั้นได้ เพศมันคุ้มภัยได้ แต่เพศไม่สามารถคุ้มกิเลสได้ กิเลสมันเป็นกิเลสอยู่ในหัวใจ เพศคุ้มภัยภายนอก ภัยที่เขาเห็นกันนี่มันคุ้มภัยได้ แต่กิเลสมันคุ้มไม่ได้หรอก ฉะนั้นกำจัดกิเลสนี้เพศใดก็ได้แต่กำจัดกิเลสได้หมด กำจัดกิเลสได้ถ้าภาวนาจริงนะ

ถ้าภาวนาตามความเป็นจริงนี้จะกำจัดกิเลสได้ ถ้าภาวนาไม่ตามความเป็นจริง มันจะเพศไหนมันก็กำจัดกิเลสไม่ได้ ฉะนั้นกิเลสนี้มันถึงว่าทำได้ ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติกันหวังให้พ้นทุกข์ใจ ก็หวังว่าจะสิ้นสุดจากทุกข์เหมือนกัน พ้นจากทุกข์ในชาตินี้ให้ได้ พยายามเพราะมันเห็นทุกข์ เห็นความเป็นไปของทุกข์ของโลกเขา โลกเขาหมุนเวียนไปอย่างนั้น แล้วเขาประกอบธุรกิจ เขาประสบความสำเร็จของเขาอยู่แล้วเห็นใหม่ เขาประสบความสำเร็จแต่เขาก็ยังทุกข์อยู่ในหัวใจ เขาถึงว่าเขาอยากจะสิ้นสุด สิ้นในชาตินี้เลย ถ้าสิ้นในชาตินี้ก็ให้ประพฤติปฏิบัติเลย ถ้าประพฤติปฏิบัติทำความเป็นจริงได้

อันนี้ถ้าบวชนี่มันมีโอกาสมากกว่า โอกาสมากกว่าเพราะว่ามันมีโอกาสได้ประพฤติปฏิบัติตลอดเวลา เห็นใหม่ ทางอันกว้างขวาง แต่ถ้าเป็นคฤหัสถ์นี่ทางอันคับแคบ ทางมันคับแคบ คับแคบไม่ใช่ว่าคับแคบตรงที่ไหน คับแคบตรงกาลเวลา เวลานี้มันดึงไป ทางโลกมันดึงไปตั้งมากพอทางโลกดึงไปมากนี่มันก็ดึงออกไป

แต่ถ้าทางธรรมขึ้นมา ถ้าเราบวชขึ้นมาเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมงมันได้ปฏิบัติทั้งหมด ถ้ามันได้ปฏิบัติทั้งหมด มันพยายามทำขึ้นไปนี่ ถ้ามันมีกำลังใจเห็นใหม่ กำลังใจสำคัญที่สุด กำลังใจแล้ว

ความเริ่มต้นของเรา เริ่มต้นเราเริ่มบวชขึ้นมาที่เราหวังจะพ้นทุกข์ แต่เวลาประพฤติปฏิบัติทั่วไปนะความเคยชินขึ้นมา มันทำให้ชินชา ความชินชาของใจ พอใจมันชินชานั้นนะกิเลสมันไม่ไ้หน้าไหน กิเลสมันไม่ไ้หน้าว่าเป็นเพศไหนด้วยนะ

เวลามันเริ่มต้นนี้ มันเริ่มต้นมันทำได้ แต่พอมันชินชาเข้าไป มันก็เข้าไปกััดกินหัวใจนั้นนะ มันทำให้เฉื่อยชา เห็นไหม มันไม่จำกัด กิเลสมันไม่ไ้หน้าเพศไหนทั้งสิ้น เวลามันเป็นกิเลสขึ้นมา มันเป็นกิเลสทั้งหมด ถึงบอกว่าถ้าเราทำได้จริง เราหวังจริง เราหวังพ้นทุกข์จริง โอ้อย่างเพศคฤหัสถ์นี่มันคืออย่างหนึ่ง มันคืออย่างหนึ่งว่ามันได้เห็นทุกข์ข้างนอกเข้ามา ถ้าเพศนักบวชนี้มันมีแต่ว่าต่อสู้กิเลสโดยตรงเลย

เวลาต่อสู้กิเลสโดยตรงขึ้นมา มันไม่เห็นความทุกข์ยากจากการประกอบสัมมาอาชีวะนี้ มันจะนอนใจไป ความนอนใจอันนั้นนะมันไม่ตื่นตัว ถ้ามันตื่นตัวขึ้นมา มันเห็นความทุกข์ขึ้นมา คนเราไม่ทุกข์ไม่ยาก ไม่อดไม่อยาก ถ้ามันทุกข์ยากขึ้นมามันถึงจะคืนรน ความอดอยากนี้มันถึงจะแสวงหา แต่ถ้าคนมันอิมหนาสำราญขึ้นมา มันมีคนคอยปรนเปรออยู่ มันจะนอนใจ

ความนอนใจอันนั้นนะ ทำให้กิเลสมันอาศัยช่องทางอันนี้ให้เราเน้นเข้าไป การปฏิบัติของเราเน้นเข้า มันไม่พิศตัว ถ้ามันพิศตัวขึ้นมา มันจะทำของเราขึ้นมาได้ ถ้าพิศตัวขึ้นมา กิเลสมันอยู่ในหัวใจทั้งหมด เรื่องของกิเลสคือเรื่องการเอาชนะตน ทีนี้เรื่องการเอาชนะตนนี้ เวลามันเปลี่ยนจากเพศคฤหัสถ์มาเป็นเพศนักบวชนี้ มันเหมือนตายไป ตายจากเพศคฤหัสถ์มาเกิดใหม่ในเพศของนักบวช

ถ้าตรงนั้นนะมันมีช่องทางตรงนั้นไป ใจมันถึงตรงนั้นไป รอจังหวะว่าเมื่อนั้นจะทำอย่างนั้น ๆ มันถึงว่าอยากไป มันมีช่องทางไป ทีนี้กิเลสเวลานักบวชขึ้นมา มันไม่มีตรงนั้น กิเลสของนักบวชมันไม่มีตรงนั้น ตรงที่ว่าเราจะทำอย่างไรต่อไป มันมีแต่กำจัดกิเลส กิเลสมันถึงจะซึ่ง ๆ หน้า กิเลสมันถึงจะต่อสู้ภายนอก ถ้ากิเลสมันสู้ซึ่ง ๆ หน้าขึ้นมา นี้มันนะมันเป็นความทุกข์

เพราะการเอาชนะกิเลสคือเอาชนะตน การเอาชนะตนมันต้องทุ่มทั้งชีวิต เพราะถ้าเอาตาย
เข้าแลก เอาตายเข้ามาวางไว้ตรงหน้านี้ มันจะเป็นหรือจะตายนี้มันจะเอาแพ้ชนะกัน ไม่อย่างนั้น
มันจะแพ้ตัวเองตลอดเวลาไป มันแพ้กิเลสเห็นไหม จากเพศกฤหัสถ์มาเป็นเพศนักบวชนะมันมี
โอกาสได้เปลี่ยนแปลง ความเปลี่ยนแปลงอันนี้นะกิเลสมันหลอก มันซ่อนตัวอยู่ตรงนั้น มันไม่
เห็น มันก็เลยว่ายอ่อนตัวลงไป

แต่เวลาเราเปลี่ยนแปลงนี้ ความเปลี่ยนแปลงของนักบวช เห็นไหม ความเปลี่ยนแปลง
เอาชนะตนเองนี้ จะเอาชนะตนเอง แล้วเอาชนะตนเองมันชนะอย่างไร นั่นนะการต่อสู้กับกิเลส
โดยอ้อม กับการต่อสู้กับกิเลสโดยตรง เล่ห์เหลี่ยมของกิเลสมันต่างกัน เล่ห์เหลี่ยมของกิเลสมัน
ต่างกันเพราะว่ามันมีโอกาส มันมีวิชาต่างกัน มันถึงว่าโอกาสของใคร

นี่ความอยากใจ เวลาเห็นตรงนั้นมันเอามาเป็นกำลังใจได้ ทุกคนอยากจะพ้นจากความทุกข์
ทุกคนอยากจะออกจากทุกข์ให้ได้ แต่ทุกคนจะเอาวิธีการอย่างไรที่จะออกจากทุกข์ให้ได้ ถ้าทำ
อย่างนั้นก็เป็นโลกียะ ว่าปัญญามันเกิดเห็นไหม เวลาอยู่ในเพศกฤหัสถ์นี้ เวลาประพฤติปฏิบัติ
มันจะไปได้ง่าย มันจะคล่องแคล่ว มันจะเป็นไปได้ นั่นนะปัญญาอย่างนั้นปัญญามันเกิด มันเห็น
เป็นปัญญาไป

ปัญญาอย่างนั้นมันเป็นปัญญาที่ว่า มันใช้อยู่ในโลกเขานี้ มันใช้อยู่ปัญญาอย่างหนึ่ง พอใช้
ปัญญาอย่างนี้ขึ้นมา มันปลอดโปร่งใจ ความปลอดโปร่งของตัว คิดว่ามันจะทำงานขึ้นมา เห็น
ไหม กระสุนวิถีโค้ง วิถีโค้งไปนี้ กิเลสมันหลอกไปอีกชั้นหนึ่ง หลอกคักหน้าไปอีกชั้นหนึ่ง เราไม่
รู้สึกตัวเลย แต่มันไม่เป็นไป ถ้าไม่เป็นไป ไม่เป็นไปตามสังขาร มันถึงแก่กิเลสไม่ได้

นี่มันเป็นความหวังใจ หวังนี้เป็นตัดหาความทะยานอยาก แต่ตัดหาความหวังอันนี้ มัน
เป็นมรรคก็ได้ ถ้ามรรคเราอยากจะพ้นจากทุกข์ เราอยากประพฤติปฏิบัติขึ้นไป มันยังไม่ได้สู้กับ
กิเลสนี้ละ มันเหมือนนักกีฬา ดูเขาเล่นนะ มันก็น่าจะชนะ น่าจะทำได้หมด ทำอย่างไรก็ทำได้ ๆ
แต่ลงไปเล่นเองนะ มันต้องใช้กำลังของตัวอย่างหนึ่ง ยังมีการขัดข้องจากคู่ต่อสู้อย่างหนึ่ง

อันนี้ก็เหมือนกัน ใช้กำลังของตัวเอง เห็นไหม ทำความสงบของใจนี้ ถ้านักกีฬาเขาซ้อม มากนี้เขาจะมีกำลังมาก เขาจะทำตัวของเขาดี แล้วของเขาก็จะมีกำลังวังชา เขาจะเล่นกีฬาได้ยืนยาว อันนี้ก็เหมือนกัน กำลังของใจ เห็นไหม กำลังของใจต้องใช้ความสงบของตัวเอง ถ้าตัวเองไม่มี ความสงบของตัวเองนี้ กำลังของใจมันไม่มี แล้วพอกำลังใจของตัวเองมีขึ้นมาแล้วนี้ มันก็เข้าไป ต่อสู้กับกิเลส เห็นไหม เข้าไปต่อสู้กับกิเลสคือนักกีฬาต่อสู้กับฝ่ายตรงข้าม

อันนี้ก็เหมือนกัน ถ้าเรายังไม่ได้ต่อสู้กิเลส เรามีแต่เวอร์มให้ร่างกายเราแข็งแรงนี้ เราทำ อย่างไม่รู้ก็ทำได้ เราคิดของเราที่คิดได้ นี่ปัญญาถึงภวานามยปัญญามันเกิดมันเกิดตรงนั้น ปัญญา เกิดตรงนี้ มันถึงจะเป็นปัญญาในการชำระกิเลส ตรงนี้คนมองไม่เห็นกันไง ถึงว่าเดี๋ยวนี้มันเป็น เรื่องของสุดมยปัญญาทั้งหมด นักบวชหรือการสอนกันก็แล้วแต่ จะพูดถึงปัญญาของโลกียปัญญา ทั้งนั้น แล้วก็พูดกันไปทั้งนั้นนะเป็นปรัชญา พูดเป็นปรัชญาไป เข้าใจกัน ความเห็นของปรัชญาจะ เข้าใจตามกันไป แล้วมันก็ไม่ได้ชำระกิเลสจริงๆ เห็นไหม

นี่มันถึงบอกว่า มันเหมือนกับว่าตอนนี้ศาสนามันเคลื่อนออกมาแล้ว มันเคลื่อนออกมาจาก หลักศูนย์กลางของมัน หลักศูนย์กลางของศาสนาคืออริยสัจ ความทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มัน ต้องจำกัดตรงนั้น แต่ตอนนี้มาลูบ ๆ คลำ ๆ กันไง ลูบ ๆ คลำ ๆ กันว่าสิ่งนั้นเป็นปรัชญา ความจริง นี้เป็นอย่างไร แล้วคิดวิตกวิจารณ์กันไป แล้วเห็นตามอย่างนั้นไป ตรงนั้นนะศาสนามันเคลื่อน ออกมาชั้นหนึ่ง เคลื่อนออกมาเป็นโลกียะ เคลื่อนออกมาเป็นความเห็นของตัว มันไม่ได้ขึ้นเป็นโล กุตตระ มันไม่เข้าไปในการชำระกิเลส ไม่เกิดปัญญาในการต่อสู้กับกิเลสในฝ่ายตรงข้าม

อันตรงนี้มันถึงว่ามันเลยต่างกัน ความเห็นมันต่างกัน ความเห็นของนักบวช เวลาของครู บาอาจารย์คือเวลาสอนกันนะเอาเป็นเอาตายนะ ต้องฆ่ากิเลส ต้องเอาเป็นเอาตาย การเอาเป็นเอา ตายนั่นต่อสู้กันเต็มที่ แต่ในการพูดกับญาติโยมต่อไปนี่ มันเป็นการลือ เป็นการเทศน์เพื่อปลุก ศรัทธา

การปลุกศรัทธา ความเห็นในศรัทธานั้น มันจะเห็นตามความเป็นจริงได้ ถ้าเห็นตามความ เป็นจริงได้ มันก็เห็นตามความเป็นจริง ตามความเป็นจริงของโลกียะ ตามความจริงของการ

เปรียบเทียบไป พอการเปรียบเทียบจะมีความซึ่งใจ ศรัทธามันเกิดมันเกิดตรงนั้น เห็นใหม่ การเปรียบเทียบและการซึ่งใจ นี่เปรียบเทียบ การเปรียบเทียบกับการต่อสู้กับกิเลสมันต่างกัน ปัญญา มันต่างกัน มันถึงมีหยาบ มีกลาง มีละเอียดไป

ความเห็นของใจ ถึงว่าเรื่องของใจนี้เป็นเรื่องของใจล้วน ๆ มันสามารถผ่านไปได้ มันไม่สามารถที่จะว่าต้องเป็นเทศนั้น ๆ เลย เทศนั้นมันเป็นโอกาสเท่านั้น การที่ว่าจะเทศใดถึงจะชำระกิเลสได้...เป็นไปทั้งหมด เพียงแต่ว่าเป็นเทศคฤหัสถ์นี้การต่อสู้มันกลับยากกว่านักบวช ยากกว่านักบวชเพราะว่าเวลามันน้อยกว่า แล้วสิ่งที่กระทบกระเทือนมันจะมากกว่า เทศนักบวชนี่มันจะมีน้อยกว่า

แต่เทศนักบวชมันเป็นเทศเหมือนกับปลาอย่าง เห็นใหม่ ปลาสดกับปลาอย่าง ปลาสดนะมันอึดไปด้วย...มันเป็นปลาสด เนื้อหนังมันทำได้ แต่ปลาอย่าง เทศนักบวชเป็นปลาอย่าง ปลาอย่าง เพราะว่ามันต้องอย่างตลอด มันแห้งใจ มันแห้งแล้งในเรื่องของกามราคะ เรื่องของกาม เรื่องของโลกเขา นี่มันทุกข์คนละอย่างกัน มันทุกข์ออกไปอีกอย่างหนึ่ง การเปรียบเทียบของการประพฤติปฏิบัติมันถึงต้องต่างกัน มันต่างกันตรงนั้น ต่างกันในการเห็นของตัว แต่มันสามารถเป็นไปได้

ถึงพูดกับเขาว่า เป็นไปได้ ผ่านพ้นได้ ถ้าพูดถึงประพฤติปฏิบัติธรรมจริงสมควรแก่ธรรม เทศใดก็แล้วแต่ เทศไม่สำคัญ สำคัญขอให้ทำจริง แล้วเข้าหลักความจริง เข้าหลักอริยสัจ เข้าองค์มรรค แล้วจะผ่านพ้นกิเลสไปได้ เอวัง